

متن پرسش

با سلام خدمت استاد: درباره آیه ۶۳ و ۶۴ احزاب سوال داشتم، اگر کسی روحش به آن لطافتی نرسیده باشد که مثلاً متوجه شود بخاطر یک غیبت قیامت از منظرش رفته و یا بر اثر عمل صالحی به قیامت نزدیک شده ولی بر اساس اعتقاد به قیامت عمل صالحی انجام دهد یا از عمل حرامی دوری کند آیا چنین شخصی از عتاب آیه خارج است؟ حضرتعالی فرمودید باید بر اساس قیامت عمل کنیم و دیگران را به این نحوه رجوع به قیمت دعوت کنیم. اگر طبق روایت با عمل خود مردم را به عمل صالح دعوت کنیم و امر به معروف و نهی منکر کنیم هرچند شرحی درباره نحوه رجوع به معاد ندهیم به وظیفه خود عمل کرده ایم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین که حرکات و سکنات ما ناشی از خداترسی و نظر به قیامت باشد، خود به خود نتایج زیادی به همراه دارد. از طرفی با توجه ممتد به قیامت اعمال صالح ما نورانیت بیشتری می‌گیرد و در ساختن جامعه‌ی سالم مؤثرتر خواهد بود. موفق باشید